NAŠ INTERVJU - Rimski pevec bo v sklopu svetovne turneje nocoj nastopil v Ljubljani

Eros Ramazzotti: »Italija je ferrari, ki ga šofira slepec«

Nova plošča Ali e radici doživlja izreden uspeh - »Italijani se znajo vsakič pobrati«

Prodal je milijone plošč, njegove pesmi poslušajo in pojejo mlade in manj mlade množice po vsem svetu. V torek je pel v Pragi, nocoj bo nastopil v Ljubljani, jutri bo začel prvega od štirih koncertov v rimski dvorani Palalottomatica. Svetovno turnejo Ali e radici (Krila in korenine) bo aprila zaključil v Moskvi.

Eros Ramazzotti je med najbolj razpoznavnimi italijanskimi pevci v svetu; iz »fanta iz rimskega predmestja« se je prelevil v zvezdo svetovnega formata. V zvezdo, ki se lahko ponaša z odličnim bendom in lahko fotografije za novo ploščo poveri priznanemu Brucu Weberju (med njimi je tudi posnetek, ki ga objavljamo).

Nova plošča Ali e radici je že v predprodaji požela izreden uspeh: kje se skriva skrivnost zanj?

V večletnem delu. Vsaka plošča zahteva dolge in potrpežljive priprave; uspeha ne pripraviš v zadnjem letu, gradiš ga leta in leta, z vsako svojo ploščo.

Ploščo Ali e radici je zaznamovala pesem Parla con me, ki je prava himna dialogu: je to poskus vzpostavitve dialoga z generacijo vaše hčerke Aurore?

Moja hčerka se veliko pogovarja ...,ampak uporablja Messenger, Skype, Facebook. Priznam, da se mi to zdi nekoliko pretirano. Še bolj pa me straši lahkota, s katero danes dobiš prijatelja. Ko sem bil mlad, sem prijateljstvo doživljal kot globoko čustvo, ki sem ga gojil in ščitil. Danes pa so vsi prijatelji! Svoji hčerki bi rad pojasnil, da je treba tudi danes, v tehnološki in hitri družbi, selekcionirati prijateljstva.

Druga pesem nosi naslov Non possiamo più chiudere gli occhi. Pred čim?

Pred leti sem se s pesmijo Se bastasse una bella canzone spraševal, ali lahko glasba spremeni svet. Vem, da pesmi nimajo te moči in da lahko le senzibilizirajo množice. Pesmi pišem zato, ker želim prodreti do srca poslušalcev ...in morda je tudi to skrivnost mojega uspeha.

S to pesmijo sem želel svoje poslušalce spomniti, da ne smemo zatiskati oči pred najpomembnejšim: pred žensko, otrokom, Zemljo. Na tem področju se moramo izboljšati, ne pa zatiskati oči.

V Ljubljano prihajate v sklopu svetovne turneje: kako si razlagate svoj uspeh med ljudmi, ki ne poznajo italijanskega jezika?

Samo z enim dejstvom: z ljubeznijo, ki jo veliko tujcev goji do Italije, njenega jezika in kulture. Čeprav seveda tudi pri nas ni vse pozitivno in lepo ...

Ste res izjavili, da je Italija kot ferrari, ki ga vozi slepec?

(smeh) Res. Ampak pri tem nisem mislil na Silvia Berlusconija. Tudi v preteklosti so Italijo slabo upravljali in na dan je prišlo veliko grdih stvari. Zato ponavljam, Italija je ferrari, ki bi lahko zasedel prvo mesto, a ga vozijo nesposobni ljudje, saj ne znajo izrabiti vseh njegovih zmogljivosti.

Zaznavate to tudi med nastopi v tujini?

Trideset let potujem in zdi se mi, da Italijo istovetijo s pico, špageti, mafijo. Istočasno pa je tujcem všeč italijanski temperament. Italijani imajo posebno moč, ki izvira iz njihove kreativnosti, kulture, zgodovine: tudi sredi kaosa, ki ga največkrat sami ustvarijo, se znajo vsakič pobrati.

Nastopili ste že marsikje, na Kubi pa še ne. Ali res načrtujete koncert na otoku?

Na Kubi sem želel nastopiti že leta 1993, a so mi kubanski emigranti, ki upravljajo radijske postaje zunaj Kube, povzročali težave. Če bi nastopil na Kubi, ne bi več vrteli mojih pesmi. To je bilo psihološko izsiljevanje, danes pa se nanj požvižgam: če mi uspe, grem! A situacija ni enostavna, na tem delamo že dobro leto in srčno upam, da bom leta 2011 lahko zapel na Kubi.

Poljanka Dolhar

Drevi v ljubljanski Hali Tivoli

V ljubljanski Hali Tivoli bo drevi nastopil priljubljeni italijanski popevkar Eros Ramazzotti. Koncert sodi v okvir turneje Ali e radici, ki se je pričela 21. oktobra v Riminiju in se bo nadaljevala še na preko šestdesetih koncertih, z zaključkom leta 2010 v Latinski Ameriki. Erosova ekipa šteje skupno 80 ljudi, ki potujejo v štirih ogromnih avtobusih in v spremstvu 10 tovornjakov z opremo. Na turneji uporabljajo najnovejšo tehnologijo.

Album Ali e radici, ki ga je ekipa ustvarjala v Los Angelesu, sta producirala Eros Ramazzotti in njegov dolgoletni prijatelj Claudio Guidetti, besedila za pesmi sta napisala Eros in Adelio Cogliati, pri šestih skladbah pa je z njimi sodeloval tudi Michele Canova, ki je znan predvsem po delu z Lauro Pausini, Tizianom Ferrom in Jovanottijem.

»Na eni strani imamo svobodo duha, željo po begu in tveganju, na drugi strani pa stabilnost in potrebo po umirjenem življenju«, Eros na kratko pojasnjuje večno življenjsko dilemo, ki se odraža tudi v naslovu albuma.

Vsi Erosovi oboževalci, ki še nimajo vstopnice, lahko stopijo do predprodajnih mest: blagajna Križank, Hiša vstopnic (City Park), bencinski servisi Petrola, Kompasove poslovalnice, poslovalnice Big Banga, Modri študentski servisi, 3DVA, blagajna Hale Tivoli ali pa lahko vstopnico kupijo kar na internetu: www.eventim.si, www.koncerti.net in www.vstopnice.com ali po telefonu: 00386-1-4205000. (td)

»Rojstni dan« mačka Murija in muce Mace

Letos mineva 25 let od nastanka glasbenega projekta Maček Muri in muca Maca avtorja besedila Kajetana Koviča, avtorja glasbe kitarista Jerka Novaka ter pevke Nece Falk. Ob tej priložnosti bo v Mestnem muzeju Ljubljana mogoče prisluhniti trem koncertom z originalno zasedbo - s pevko Neco Falk ter kitaristoma Jerkom in Mirom Novakom. Pesnik in esejist Milan Dekleva, ki je ob obletnici spisal Hommage Mačku Muriju in Muci Maci, je na včerajšnji novinarski konferenci v Mestnem muzeju Murija označil kot mačka, ki zna delati otroške lumparije, zna pa biti tudi resen in pošten ter sanjav, kadar je potrebno očarati muco Maco. Njegov lik je označil kot »hkrati unikaten in univerzalen«, Jerku Novaku, Neci Falk in drugim v ekipi pa je uspelo s tem, ko so Murijev lik prenesli v glasbo, njegovo življenje za večkrat podaljšati.

Prva dva koncerta, ki bosta v petek, 20. novembra, ob 19. uri in v nedeljo, 22. novembra, ob 16. uri, sta že razprodana, zato so včeraj napovedali še dodatni koncert, ki bo v nedeljo, 20. decembra ob 16. uri in za katerega je že mogoče kupiti vstopnice v predprodaji. (STA)

60 let Folklorne skupine Sava Kranj

V počastitev 60-letnici Folklorne skupine Sava Kranj se je sinoči s slovesnim odprtjem razstave Folklorna skupina Sava Kranj - 60 let - Gremo naprej začel jubilejni teden. Razstavo je včeraj v avli mestne občine Kranj slavnostno odprl kranjski župan Damijan Perne. Etnologinja Gorenjskega muzeja Tatjana Dolžan Eržen je na odprtju spregovorila o vsebini razstave, po kateri je nato udeležence popeljal predsednik folklorne skupine Zvone Gantar. Dogodek so pod vodstvom Mojce Rozman popestrile pevke iz folklorne skupine, citrarka Tanja Kozjek in literarna skupina Kulturnega društva Sava Kranj.

V soboto, 21. novembra, bo v primeru lepega vremena ob 13. uri na Joštu nad Kranjem vsegeneracijski shod Savinih folklornikov, v okviru prireditev pa bo 28. novembra tudi slavnostni koncert 60 let - Gremo naprej. (STA)

GORICA - Andrea Bellavite na srečanju v knjigarni Libreria Editrice Goriziana

»Pahor je lik evropskega in svetovnega pomena«

Glede našega časa je Boris Pahor dejal, da tudi danes preži nevarnost biti »ponižani in razžaljeni«, zlasti »z vlado, ki dela vse po svoje«

Gost v nizu srečanj z avtorji, ki ga prireja Libreria Editrice Goriziana, je bil v torek Boris Pahor. Kot je bilo pričakovati, je bila dvoranica knjigarne na Verdijevem korzu v Gorici premajhna za vse, ki jih je privabilo ime tržaškega pisatelja.

Zamisel za srečanje se je porodila pred mesecem dni, preden je avtor s svojimi knjigami »miroljubno preplavil« italijanski knjižni trg (v oktobru je pri Rizzoliju izšla še knjiga Tre volte no), je v imenu prireditelja povedal Adriano Ossola in dodal, da gre za »pomembno pričevanje o kulturnem bogastvu naše zemlje«. Časnikar, teolog in direktor skupnosti Arcobaleno Andrea Bellavite, ki je vodil pogovor s pisateljem, je poudaril, da je Pahor lik evropskega in svetovnega pomena, posredovalec resnice in svobode, čeprav je bil italijanski publiki do nedavne televizijske oddaje skoraj nepoznan. Njegov pogled na zgodovino je poln modrosti in upanja, saj je nosilec sporočil, ki so posebno pomembna za mlade rodove. Pahor je preko anekdot iz svojega dolgega življenja povedal, da je kot študent v Gorici odkril roman Dostojevskega Ponižani in razžaljeni. Takega, ponižanega in razžaljenega, se je čutil še kot otrok, ko je videl goreti Narodni dom, ko je doživljal prisiljeno italijanizacijo, ko je fašizem sistematično brisal in poniževal vse, kar je izražalo slovensko narodno identiteto. "To je bilo hujše od nacizma". Vse to ga je psihološko globoko zaznamovalo. Sledila so leta težav v šoli, izkušnja semenišča, italijanska vojska, koncentracijsko taborišče, po drugi svetovni vojni dolgo zdravljenje v francoskem sanatoriju, univerza v Padovi itd. Kmalu je prišel v spor z jugoslovanskim režimom. Več kot 20 let - »in brez denarja« - je vodil revijo, ki se je upirala komunistični »ne-svobodi«.

Boris Pahor (skrajno levo) na goriškem srečanju

F. BUMBACA

O prevodih svojih del je Pahor povedal, da mu je prijatelj Ezio Martin prelil v Dantejev jezik Nekropolo. »Prevod je celih 20 let pobiral prah.« Nesel ga je k prijatelju Evgenu Bavčarju v Pariz, kjer je izšel leta 1990, v New Yorku 1995, nato v esperantu, leta 2001 pa v Nemčiji. »V francoščino je prevedenih sedem mojih del. Tam moje ime obstaja; da bi pa prišel do Trsta, je bilo potrebno več časa …«. Vzrok za to vidi v političnem vprašanju. Stvari se spreminjajo zelo počasi, in vendar »Trst polagoma spet postaja evropsko mesto, kot je bilo ante litteram v 19. stoletju.«

»Ko ne bi bilo televizije, bi ne bilo vsega tega zanimanja zame,« in vendar, »če ljudje kupijo knjigo samo zato, ker te vidijo po televiziji, ti res padejo roke,« je še dejal pisatelj. Na Bellavitejevo vprašanje o prijateljevanju s Kocbekom in dilemah okrog NOB-ja in krščanstva pa je zatrdil, da je bila Cerkev podložna fašizmu, mi - manjše skupnosti - pa smo za to drago plačali, kot zgovorno pričajo svetli liki, npr. nadškofa Sedej in Fogar ali Ukmar. »Kocbek kot krščanski socialist je vedel, da mora povedati svojo, in vendar ni bilo lahko.« Tudi zaradi tega je dvignil mnogo prahu izid knjižice, ki sta jo leta 1975 izdala Pahor in Rebula v Trstu in v kateri je Kocbek prvič spregovoril o povojnem pokolu vrnjenih slovenskih domobrancev.

Glede našega časa je Pahor v Gorici povedal, da tudi danes preži nevarnost biti »ponižani in razžaljeni«, zlasti »z vlado, ki dela vse po svoje«. Pogosto ga vabijo na razne proslave v nemška taborišča: »Tam gledam, kako to delajo, in bi želel, da bi bilo tako tudi v Italiji.« Vsi Italijani bi morali vedeti ne le o fojbah, ampak tudi o tem, kar je delal fašizem. Glede nekaterih izjav o tem, koliko Italijani poznajo zločinska dejanja črne diktature, o zgodovinskem revizionizmu in Ernstu Nolteju sta se dva izmed poslušalcev obregnila ob Pahorjeve besede, on pa je zelo jasno podčrtal, da eno so knjižne izdaje in šolski sistem, drugo pa politika: »Obstajajo tudi poštene zgodovinske knjige, politika pa zaradi svojih interesov molči in prikriva.«

Na sklepno vprašanje Bellaviteja, ki je pisatelja prosil za sporočilo upanja za naš čas, je Pahor kot »pridigar laicizma, ki temelji na ljubezni«, spregovoril o - tudi kulturnih - pobudah, ki spodbujajo prijateljstvo med sosednjimi narodi; poleg tega je omenil krščansko ljubezen, in še prej Antigono, rojeno za ljubezen: »Ljubezen do bližnjega, bolnega, lačnega.« Tako bi morali po pisateljevem mnenju vzgajati mlade »iz spoštovanja do dejstva, da smo ljudje, in to razumni ljudje«. Te dni so na luni odkrili vodo in v to gotovo vložili ogromno sredstev, je rekel, »v Afriki pa ljudje umirajo od žeje«.